

1 De forskellige typer retsmidler

De foreløbige retsmidler, der findes i irsk ret, er påbud/forbud (*injunctions*). Et påbud/forbud kommer i stand ved en kendelse afsagt af retten, hvorefter en af sagens parter pålægges at foretage sig noget bestemt, eller at afholde sig herfra. En tilsidesættelse af et påbud/forbud takseres som foragt for retten, og den pågældende risikerer en fængselsstraf. Et påbud/forbud kan enten være:

- (i) permanent,
- (ii) gældende for et bestemt tidsrum, eller
- (iii) gældende foreløbigt, mens en retssag verserer.

Hvis sagsøgeren er af den opfattelse, at sagsøgte har til hensigt at fjerne eller tilintetgøre vigtige effekter eller dokumenter, kan vedkommende som led i sine partsbeføjelser anmode retten om at afsige en "Anton Piller-kendelse", der er en form for påbud om at give sagsøger adgang til sagsøgtes lokaliteter for at gøre sig bekendt med indholdet af dokumenter og fjerne alt, der tilhører sagsøger. Hvis en sagsøger frygter, at modparten vil disponere over en del af eller alle sine aktiver og derved ikke vil være i stand til at opfylde sagsøgerens krav, hvis han vinder retssagen, kan sagsøgeren anmode retten om at afsige en "Mareva-kendelse" eller en "indefrysningkendelse", der forhindrer sagsøgte i at disponere over sine aktiver, mens kendelsen har retskraft. En Mareva-kendelse hindrer normalt en sagsøgt, der ikke opholder sig i retskredsen, men som har aktiver dér, i at fjerne disse aktiver, mens sagen verserer.

Hvis sagsøgers påstand går ud på betaling af et pengebeløb, kan han eller hun anmode retten om at afsige en kendelse om, at sagsøgte skal foretage en foreløbig betaling af en del af det beløb, eller af hele det beløb, tvisten drejer sig om. I modsætning hertil kan en sagsøgt, der frygter, at sagsøger – hvis denne taber sagen – ikke vil være i stand til at betale sagsøgtes sagsomkostninger, anmode retten om at pålægge sagsøger at stille sikkerhed for sagsomkostningerne ved indbetaling af et beløb til retten. Hvis der afsiges en kendelse om sikkerhedsstillelse til fordel for sagsøgte, vil sagsøger ikke være i stand til at fortsætte sagen, medmindre vedkommende indbetaler beløbet til retten i overensstemmelse med kendelsen.

High Court har også beføjelse til at afsige foreløbige kendelser til støtte for sager, der føres i andre retskredse, hvis det er nødvendigt. High Court kan afsige en global "indefrysningkendelse", der omfatter aktiver i andre retskredse, hvis det må befrygtes eller antages, at sagsøgte vil forsøge at skjule sine aktiver for at komme en dom i forkøbet.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

De fleste begæringer om påbud/forbud fremsættes for Circuit Court eller High Court. Der er dog visse former for foreløbige retsmidler, der kun kan anordnes af High Court, såsom "indefrysningkendelser", "Anton Piller-kendelser" og kendelser, der berører udenlandske retssager.

Den part, der ønsker foreløbige retsmidler anordnet, skal fremsætte en begæring bilagt fornøden dokumentation. Sagsøgeren skal redegøre for alle relevante faktiske omstændigheder, navnlig hvis begæringen fremsættes uden modpartens vidende. Der skal også vedlægges et udkast til kendelse, hvoraf det fremgår, hvad man ønsker af retten. Yderligere oplysninger om de foreskrevne formalia findes på [Domstolsstyrelsens](#) hjemmeside.

Hvis en af parterne opnår en kendelse om anordning af foreløbige retsmidler, skal vedkommende normalt stille sikkerhed (*an undertaking as to damages*) for det tilfælde, at han eller hun taber sagen, så den part, der var genstand for kendelsen, kan få godtgjort de omkostninger, som vedkommende har haft som følge af kendelsen.

Begæringer om påbud/forbud kan fremsættes på et retsmøde, eller uden at modparten underrettes herom, hvis der er vægtige grunde hertil. Sådanne begæringer kan også fremsættes, før retssagen indledes, hvis sagsøgerens forhold tilsiger det. [For så vidt angår foreløbige retsmidler i handelsretten, henvises til Ord. 63A, r. 6(3) i [reglementet for de overordnede retter](#) fra 1986].

2.2 De vigtigste betingelser

Retterne har et frit skøn, når de tager stilling til, om foreløbige retsmidler skal anordnes, og de afsiger kendelse herom, når det er rimeligt og hensigtsmæssigt at gøre det, jf. Ord. 50 r. 6(1) i [reglementet for de overordnede retter](#) fra 1986. Ved bedømmelsen af spørgsmålet om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at anordne foreløbige retsmidler, skal retten tage hensyn til følgende:

- (i) om den, der begærer sådanne retsmidler, er i god tro.
- (ii) om tilkendelse af erstatning eller godtgørelse vil være tilstrækkeligt, hvis begæringen afslås, og vedkommende vinder sagen.
- (iii) om det er hensigtsmæssigt i den konkrete sag.

Det første krav er, at den, der begærer foreløbige retsmidler anordnet, skal godtgøre, at der foreligger en relevant tvist. Dette er ikke forbundet med de store vanskeligheder, men i de seneste år er det blevet sværere at opfylde dette krav, hvis der er tale om et påbud til modparten om at gøre noget. I sådanne tilfælde fremgår det klart af retspraksis, at den pågældende skal påvise, at sagen sandsynligvis vil falde ud til hans fordel.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Der kan være mange grunde til at fremsætte en begæring om et påbud eller et forbud. Det kan være for at forhindre en part i at bebygge eller anvende et areal i strid med gældende forskrifter eller kommuneplaner, for at skaffe sig adgang til aktiver, for at flytte genstande, for at pålægge en arbejdsgiver fortsat at aflønne en ansat, eller for at forhindre en arbejdsgiver i at ansætte nye medarbejdere, mens en retssag verserer. Hvis der er tale om en "indefrysningkendelse" eller en "Mareva-kendelse", kan den, som kendelsen er rettet imod, ikke disponere over sine aktiver på en måde, der ville være uforenelig med kendelsen. Vedkommende kan for eksempel kun få lov til at hæve et bestemt beløb fra sin bankkonto, eller må ikke reducere værdien af sine aktiver under et vist niveau, indtil sagen er endeligt afsluttet.

3.2 Retsmidlernes virkning

Hvis en af parterne ikke retter sig efter en foreløbig kendelse, kan vedkommende blive anset for at udvise foragt for retten, og han eller hun risikerer fængselsstraf, en bøde eller udlæg i sine aktiver. På forsiden af kendelsen bør det anføres, at der er tale om en *penal order*, hvis tilsidesættelse kan medføre strafansvar. Tilsvarende gælder det, at en tredjemand, der forsætligt yder en person, der er genstand for en "indefrysningkendelse", bistand ved bortfjernelse af dennes aktiver, også kan blive anset for at have udvist foragt for retten. En kopi af "indefrysningkendelsen" vil derfor normalt blive forkyndt for berørte tredjemand, såsom bankrådgivere, revisorer og vedkommendes advokat.

Alle kontrakter, der indgås i strid med et påbud/forbud, er retsstridige, og de kan ikke kræves opfyldt af en kontrahent, der har kendskab til kendelsens eksistens. En ejendomsret kan imidlertid stadig blive overført i kraft af en retsstridig kontrakt, og det vil derfor i et sådant tilfælde normalt ikke være muligt at vindicere det overførte aktiv, og sagsøgers eneste mulighed i en sådan situation vil være at fremsætte et erstatningskrav.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Et påbud/forbud (en foreløbig kendelse) er normalt gældende, indtil retssagen afsluttes. Hvis et påbud/forbud anordnes uden modparten får meddelelse herom, vil det normalt kun være gældende i en begrænset periode, hvorefter afsigelse af en ny kendelse er fornøden.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Ja. Sagsøgte eller andre, der er berørt af kendelsen, kan til enhver tid begære den ophævet eller ændret af retten. En part, der ønsker at gøre indsigelse imod en sådan kendelse, skal give modpartens advokat meddelelse herom. Retten kan ophæve en kendelse, hvis sagsøgte kan godtgøre, at den ikke burde være blevet afsagt, såfremt sagens faktiske omstændigheder i væsentlig grad har ændret sig, siden kendelsen blev afsagt, eller retten i øvrigt finder det rimeligt. Som nævnt ovenfor kan retten betinge anordning af et påbud/forbud af, at der stilles sikkerhed, således at den, som påbuddet/forbuddet er rettet imod, vil kunne få dækket sine omkostninger, såfremt han vinder sagen.

Sidste opdatering: 17/12/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.